

Mentální retardace

- Mentální retardace je souhrnné označení vrozeného postižení rozumových schopností, které se projeví neschopností porozumět svému okolí a v požadované míře se mu přizpůsobit.

Hlavní znaky mentální retardace

- Neschopnost dosáhnout odpovídajícího stupně in. vývoje 70%;
- Nedostatečný rozvoj myšlení a řeči;
- Omezená schopnost učení;
- Obtíže v adaptaci na běžné životní podmínky;
- Menthální retardace je vrozená;
- Menthální retardace je trvalá

Výskyt a příčiny vzniku

- V populaci se vyskytuje přibližně 3% mentálně postižených lidí;
- Příčiny vzniku – postižení CNS
- Genetická podmíněnost – porucha struktury nebo funkce genetického aparátu (Downův syndrom; Aksotogén syndrom);
- Teratogenní faktor – faktory, které působí prostřednictvím matky, při normálním vývoji plodu (fyzikální – porod, kyslík, krvácení; chemické – léky, alkohol, drogy; biologické – virově, mikrobiální např. Zarděňky – naruší vývoj embriya komplexně);
- Postraňatelné poškození mozku – zánět; otrava;
- Nehovoříme o mentální retardaci v případě nedostatečné a nepřiměřené výchovy – jedná se spíše o sociální poškození vývoje rozumových schopností

Psychologická charakteristika mentální retardace

- Porucha myšlení, řeči, učení;
- Nápadnosti emočního prožívání a odlišnosti motivace;
- Nápadnosti v chování mentálně postižených a jejich význam;
- Osobnost mentálně postiženého;

Porucha myšlení

- Omezená potřeba zvídavosti;
- Preference podmětového stereotypu;
- Maximální úroveň konkrétních logických operací u LMR;
- Uvažování vázáno na realitu, leckdy pouze na její konkrétní, do určité míry náhodnou, aktuální variantu;
- Pro mentálně postiženého je důležité, jak se mu situace jeví, o její podstatě není schopen uvážovat;
- Nedokáže se odpoutat od vlastního pohledu, od vlastních pocitů a potřeb;
- Snížená kritičnost a výšší sugestibilita
- Značná stereotypnost, rigidita a upřímnost na určitém způsobu řešení;
- Chybí hypotetické myšlení;

Porucha řeči

- Méně přesná výslovnost; motorická koordinace mluvidel – v rámci org. poškození CNS nebo zhoršenou sluchovou diferenciaci, která jím neposkytuje potřebnou zpětnou vazbu;
- Potíže v pochopení celkového kontextu;
- Jazyková necitlivost – agramatismy;
- Nápadná jednoduchost vyjadřování;
- Řeč je postižena jak formálně tak z obsahového hlediska;
- Nechápou složitější slovní obraty, ironii, žert, metaforu apod.
- U LMR zvládnou běžné konkrétní pojmy a základní slovní obraty.
- U hlubších postižených se verbální schopnosti nerozvíjejí vůbec;
- Nabývá tedy na významu neverbální komunikace;

Porucha učení

- Schopnost učení je u mentálně postižených lidí rovněž v různé míře omezená;

- Mimo nedostatečného porozumění vstupuje do procesu učení také nedostatky v koncentraci pozornosti a paměti;

- Učení těchto lidí je převážně mechanické, asociační;

- Čas pro učení je dlouhý – nerezignovat!

- Rysem mentálního postižení v oblasti motivace k učení je „poznávací pohodlnost“, učení něčemu novému není pro ně atraktivní;

- Motivace k učení – jiný způsob – jídlo, pochvala; učí se za podpory jiného člověka, ke kterému mají pozitivní vztah;

- Učení je primárně motivováné emočně, nikoliv kognitivně;

Nápadnosti emočního prožívání

- Zvýšená dráždivost

- Větší pohotovost k afektivním reakcím či mrzuté náladě;

- Emoční prožívání je základním mechanismem autoregulace;

- Nedostatečná kontrola a ovládání emocí – koncentrace na přítomnost – bezprostřední uspokojení;

- Neumí regulovat vlastní emoční prožívání, které zvyšuje pohotovost reagovat méně přiměřeně vyvolávajícím podnětem

Pozor prosím!

- Problematické chování mentálně postižených může být projevem jejich neschopnosti vyjádřit své aktuální potřeby standardnějším pro ostatní srozumitelným způsobem.

- Aktivity typu – bušení hlavou do zdi, krk, sebeškrování slouží ke komunikaci s okolím, jejich prostřednictvím mu sdělují subjektivně důležité informace. Činí i tak proto, že se tento způsob ukázal efektivní – pozornost okolí, uspokojení potřeby ihned

Prosím i nadále o zvýšenou pozornost!

- Nápadnosti (různé automatismy, kývání) v chování lze chápat i za obranné reakce; Kompenzační význam: nahrazují nebo vyrovnávají subjektivně nepřiměřený příslušnou stimulaci

- Autostimulace – náhradní zdroj podnětů

- Autostimulace – také jako mechanismus uvolňující napětí vyvolané kumulací nepřijemných podnětů (např. Nadmerné nároky, přetěžování)

Zdroje problémového chování

- Narůstající stres daný subjektivně nadmernými sociálními požadavky, které mentálně postižený nechápe a není schopen jím vyhovět;

- Negativní postoj různých lidí, ponižování, odmítání apod., jemuž se mentálně postižený brání;

- Různá omezení, jejichž smyslu mentálně postižený nerozumí;

- Organické poškození CNS, které zvyšuje dráždivost a sklon k impulzivním, někdy i útočným reakcím

Osobnost mentálně postiženého

- Sebehodnocení není zcela objektivní; je nekritické ovládané předešlým emoceň (např. přání);

- Zkreslené sebehodnocení;

- Rigidita sebepojetí vede k tomu, že se chová stále stejně, jako by k žádné změně nedošlo, není schopen ovládnout své možnosti a přizpůsobit jím výhovět;

- Každý mentálně postižený jedinec se řídí emocionálními impulzy;

- Schopnost sebeovládání není dostatečně vyuvinutá – zvýšená pohotovost k af. reakcím – nedokáží ovládat novým situacím.

Kvantitativní hodnocení mentální retardace

- F70 Lehká mentální retardace (debilita); 50-70 IQ; zkratka - LMR;

- F71 Středně těžká mentální retardace (imbecilita); 35-49 IQ; zkratka - SMR;

- F72 Těžká mentální retardace; (idiocie); 20-34IQ; zkratka – TMR;

- F73 Hluboká mentální retardace (idiocie); 0-19IQ;

Lehká mentální retardace

- Myšlení v dospělosti na úrovni dětí středního školního věku;

- Respektuje základní pravidla logiky;

- Nejsou schopni myslet abstraktně; řeč bez abstrakt;

- Myšlení, řeč jsou konkretní;

- Verbalní projev jednodušší, kratší věty, někdy špatná výslovnost, nepřesnosti sémantického charakteru; problémy s aplikací běžných pravidel za různých okolností;

- Nutnost v učení – jiný způsob – jídlo, pochvala; učí se za podpory jiného člověka, ke kterému mají pozitivní vztah;

- Učení je primárně motivováné emočně, nikoliv kognitivně;

Potřeby I

- Potřeba stimulace – preferují stereotypnější, jednodušší a jednoznačnější stimulaci. Je potřeba stimulovat priměřeně, nevýčerpávat, nepřetěžovat. Přišum podnětu musí být priměřený mentálně možnost jedince.

- Potřeba učení – tendence porozumět v mezi svých možností nejbližšímu okolí (informaci nesmí být mnoho, musí se opakovat, mají mit jednoduchý rád, platí pravidla, kterým by měl porozumět); příčina – následek, trvalost určitých objektů;

- Potřeba citové jistoty a bezpečí – VELMI SILNÁ – vztah s blízkým člověkem, stabilita prostředí v němž žijí – zdroj rovnováhy vzhledem k subjektivně obtížnějšímu porozumění okolnímu světu a přípůsobení jeho požadavků. Potřeba emoční podpory v dospělosti – přetrvávající infantilita.

Potřeby II

- Potřeba seberealizace – mechanická akceptace názoru autority dospělé osoby, na níž jsou závislý; neplánuj svojí seberealizaci; spokojí se s aktuálním pozitivním hodnocením; je závislý na dospělé osobě;

- Potřeba životní perspektivy – základní podmínekou je schopnost diferenciaci času, minulosti, přítomnosti a budoucnosti; při závažnějších postižených žijí jedinci pouze přítomnosti; nemá tedy cenu vysvětlovat, že včera to šlo!!;

Pozor prosím!

- Nápadnosti (různé automatismy, kývání) v chování lze chápat i za obranné reakce; Kompenzační význam: nahrazují nebo vyrovnávají subjektivně nepřiměřený příslušnou stimulaci

- Autostimulace – náhradní zdroj podnětů

- Autostimulace – také jako mechanismus uvolňující napětí vyvolané kumulací nepřijemných podnětů (např. Nadmerné nároky, přetěžování)

Prosím i nadále o zvýšenou pozornost!

- Nápadnosti (různé automatismy, kývání) v chování lze chápat i za obranné reakce; Kompenzační význam: nahrazují nebo vyrovnávají subjektivně nepřiměřený příslušnou stimulaci

- Autostimulace – náhradní zdroj podnětů

- Autostimulace – také jako mechanismus uvolňující napětí vyvolané kumulací nepřijemných podnětů (např. Nadmerné nároky, přetěžování)

Zdroje problémového chování

- Narůstající stres daný subjektivně nadmernými sociálními požadavky, které mentálně postižený nechápe a není schopen jím vyhovět;

- Negativní postoj různých lidí, ponižování, odmítání apod., jemuž se mentálně postižený brání;

- Různá omezení, jejichž smyslu mentálně postižený nerozumí;

- Organické poškození CNS, které zvyšuje dráždivost a sklon k impulzivním, někdy i útočným reakcím

Osobnost mentálně postiženého

- Sebehodnocení není zcela objektivní; je nekritické ovládané předešlým emoceň (např. přání);

- Zkreslené sebehodnocení;

- Rigidita sebepojetí vede k tomu, že se chová stále stejně, jako by k žádné změně nedošlo, není schopen ovládnout své možnosti a přizpůsobit jím výhovět;

- Každý mentálně postižený jedinec se řídí emocionálními impulzy;

- Schopnost sebeovládání není dostatečně vyuvinutá – zvýšená pohotovost k af. reakcím – nedokáží ovládat novým situacím.

Těžká mentální retardace

- Myšlení v dospělosti na úrovni dětí středního školního věku;

- Respektuje základní pravidla logiky;

- Nejsou schopni myslet abstraktně; řeč bez abstrakt;

- Myšlení, řeč jsou konkretní;

- Verbalní projev jednodušší, kratší věty, někdy špatná výslovnost, nepřesnosti sémantického charakteru; problémy s aplikací běžných pravidel za různých okolností;

- Učení – výrazně úsilí a